

Den skal tidlig krøkes!

Søppel og skrot rundt omkring vil vi ikke ha noe av! Det ga 4- og 5-åringene fra Hovin barnehage tydelig uttrykk for da de dro på vårtur til Gladtoppen på Hovinåsen tirsdag 21. april. Avfall og forsøpling sto på dagsorden. Men etter en koselig rast på Gladtoppen, var det også lagt opp til å lære mer om vår forunderlige natur.

Små renovatører i følge med Grete Eggen. Bare noen meter fra barnehagen var det søppel å finne!

Tilbudet «Jeg fant jeg fant» med fokus på avfall fra prosjekt Klima, miljø og livsstil var tema for dagen, og var bestilt av Hovin barnehage avd. Trollhaugen. Men ettersom været var så flott denne vårdagen, var det også ønske om å benytte tilbudet «Nysgjerrigper». Her får små barn lære om alt det forunderlige i naturen rundt oss – spesielt om våren. Med i sekken var både forstørrelsesglass og fuglebok med lyd.

Det var nydelig vårvær denne dagen, og de første hvitveisen hadde sprunget ut. Underveis på turen fortalte Marte Aursand om ulike blomster og trær, og navnet på dem.

Læring om avfall og forsøpling

På vei opp mot Gladtoppen fikk barna i oppgave å se seg om etter avfall som var havnet på avveie langs gangveien. Og det var en oppgave barna tok på alvor! Dette var tydeligvis noe de hadde snakket om på forhånd, og de små renovatørene rensket hele strekningen for rask og rot av alle slag. Vel fremme på Hovinåsen, var to poser fulle! I regi av Klima, miljø og livsstil, fikk barna være med på å sortere avfallet ut fra hvilken type det var, og ulike bokser ble satt fram foran gapahuken. De fleste hadde klart for seg forskjellen på papir, plast og metall, og alle var overrasket over hvor mye plast det var.

Vårdag på Gladtoppen, Hovinåsen.

Signy R. Overbye fra prosjekt Klima, miljø og livsstil tømmer dagens «avfallsfangst» utover – klart til kildesortering.

Med i sekken var det tatt med en gammel gulrot og en innskrumpet potet. Hva skulle vi gjøre med den – var ett av spørsmålene? Da ble det stille. Erfaring med kompostering var det ingen som hadde. Men likevel visste de fleste at dersom gulrota og poteten blir liggende igjen i naturen – så blir de til jord. Det samme gjelder alt som hører naturen til, og barna var innforstått med forskjellen på søppel og det som ikke er det. Men barna fikk også høre at dersom mat blir liggende ute i naturen, kan det tenkes at det kommer en rev eller andre dyr som forsyner seg av godsakene! Men selv om det var en artig tanke, fikk barna lære at man ikke må kaste fra seg mat rundt omkring fordi det kan tiltrekke seg både rotter og mus, og det vil vi ikke ha inntil husene!

Vår forunderlige natur

Sola varmet denne dagen, og det gjorde at det også ble liv og røre rett under torva og i graset. Her bodde små biller, maur og edderkopper som etter litt strev ble fanget i plastkopper med forstørrelsesglass. Da var det mulig å lære hva de het, og studere forskjellen på dem.

Trygt og spennende å studere små kryp i plastbokser.

Flua hadde også våknet til liv, og vi undret oss over at flua kan gå rett oppover vindusglass og i taket uten å falle ned. Etter nærmere undersøkelse, fant vi ut at de små føttene har små puter foran som vi ikke kan se. På de små putene er det fullt av små hår. Når de rører på seg skapes statisk elektrisitet som gjør at flua henger fast i underlaget den går på. For å forstå det bedre sammenlignet vi det med en ballong. Etter at den er gnidd imot buksebeinet eller noe annet er det mulig å få den til å henge på veggen eller i taket.

Bilde hentet fra internett, frigitt for videre bruk.

I skråningen bak Hovinåsen er det nærmest en urskog. Her sang et helt orkester av vårfugler. Alle satt muse stille for å høre om vi kunne kjenne igjen hvilke fugler det var. Ved hjelp av fuglebok med lyd greide vi å finne ut at den flotte fuglen som satt like ved var en bokfink! Mens fuglene sang, kunne vi også høre Gaua i det fjerne.

Under jorda bor også marken, og den kiler i hånden! Barna fikk lære at den bryter ned gamle blader og kvister og omdanner det til flott og næringsrik jord! Den er et skikkelig arbeidsjern som vi er helt avhengig av for å få god jord. O jorda kan vi dyrke mat i. Ettersom marken er så viktig for oss, lærte barna at vi ikke må skade den.

Etter at insekter og marker var studert på nært hold, fikk de slippe ut i frihet på en stubbe. De minste krypene forsvant lynraskt ned i sprekker. Barna var enig i at det var best å gi dem friheten tilbake. Vi liker heller ikke å være innestengt! Marken ble lagt tilbake under torva sånn at den kunne fortsette den gode jobben sin.

På vei tilbake til barnehagen la både barn og voksne merke til at det så veldig ryddig ut. Det var ikke noe søppel rundt omkring, for det lå samlet i posene vi hadde med. Og mye av avfallet ville komme til nytte og bli til nye ting fordi det var blitt sortert. Turen til Gladtoppen ble en flott og lærerik dag for store og små. Og ettersom vi også hadde snakket om hvordan flua kunne gå rett oppover vinduer og oppe i taket, sang vi en liten sang om flua på vei nedover mot barnehagen.

Flua

Flua spaserer på taket i fred

Men kan du forstå at den ei faller
ned?

Hvis jeg var en flue, da ville jeg fly

Høyt opp i lufta - og gå på en sky!

(08.05.15)

Tekst og foto: Signy R. Overbye

